

Arrest

nr. 196 778 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 oktober 2017.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BYUMA die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk de problemen die hij vreest met zijn schuldeisers waaronder B.B. Verzoeker voert heden tevens een vrees voor vervolging aan gelinkt aan zijn politieke activiteiten voor 'Otpor!' in 1999 en 2000 en verklaart hij dat hij in het post-Milosevic-tijdperk bij gebrek aan politieke affiliatie geen werk vond en, als hij toch werk vond, als eerste ontslagen werd.

In het kader van verzoekers vorige asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 18 november 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Er werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van verzoekers problemen ondermijnd wordt door een ernstige tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde verzoeker op de DVZ dat hij de opdracht kreeg om in een huis te gaan inbreken en zoveel mogelijk te stelen, terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij het huis in brand diende te steken. Verder merkte de commissaris-generaal op dat de door hem aangehaalde problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn waarvoor interne bescherming mogelijk is. Wat betreft verzoekers medische problemen wordt gemotiveerd dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij als etnisch Serviër in Servië geen behandeling voor zijn psychische problemen zou kunnen krijgen en dat hij zich voor de beoordeling van deze medische problemen dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd bij 's Raads arrest nr. X van 3 februari 2017.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker geen bijkomende nieuwe documenten neer.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag werd vastgesteld dat hij, voor zover geloof wordt gehecht aan de door hem aangevoerde problemen, zich kan beroepen op de voorhanden zijnde bescherming in zijn land van herkomst, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die vermogen hier een ander licht op te werpen of zijn nieuw aangebrachte motieven vermogen aan te tonen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt nood te hebben aan internationale bescherming.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt dat corruptie nog steeds wijdverspreid is in Servië, kan hieruit niet afgeleid worden dat de Servische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen. Zo blijkt uit de in het administratief dossier vervatte informatie dat, zo de Servische politie haar werk niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventuele machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen. Ook uit verzoekers eigen verklaringen blijkt overigens dat de politie in Servië wel degelijk optreedt tegen criminele personen en bendes en zelfs dat er in geval van corruptie of wangedrag bij politie- of justitiediensten adequaat wordt opgetreden door de Servische autoriteiten (gehoor 24 oktober 2016, 10, 14, 19-20).

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift (onduidelijke fotokopieën van) foto's van het huis van zijn ouders om aan te tonen dat de elektriciteit in de winter werd doorgeknipt. Het hoeft evenwel geen betoog dat, door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden, foto's geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Hoe dan ook, deze foto's vermogen geenszins aan te tonen dat verzoeker voor de door hem beweerde problemen met zijn schuldeisers geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten, en al helemaal niet dat, zoals verzoeker beweert, politieagenten bij het afsluiten van de elektriciteit van zijn ouders ermee gedreigd zouden hebben verzoeker te doen boeten voor zijn schulden waarbij zij verwezen naar verzoekers politieke activiteiten in het verleden.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 11 oktober 2017, voert verzoekende partij aan dat zij vroeger politiek actief was tegen Milosevic, en zij had deelgenomen aan betogingen die uit de hand zijn gelopen. Verzoekende partij licht toe dat de nieuwe president een medestander en minister was ten tijde van Milosevic. Zij benadrukt dat er reeds een arrestatiebevel tegen haar werd uitgevaardigd, doch kan niet preciseren waarvoor zij precies zou worden gezocht of wanneer dit werd uitgevaardigd, aangezien zij dit via via heeft vernomen. Zij bevestigt dat zij dat arrestatiebevel niet kan krijgen. Tot slot wijst verzoekende partij er op dat haar autoriteiten corrupt zijn en zij geen bescherming zal krijgen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in haar verzoekschrift ontwikkelde argumenten en het formuleren van algemene beweringen.

Verzoekende partij gaat niet *in concreto* in op, minstens brengt zij geen concrete en valabele argumenten aan die de in voormelde beschikking opgenomen grond in een ander daglicht vermogen te stellen.

Zo wijst verzoekende partij opnieuw zeer algemeen naar de corruptie bij haar autoriteiten en het feit dat zij, zo beweert ze zeer algemeen, geen bescherming zou kunnen krijgen, doch zij ontkracht, noch weerlegt de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: *“Zo uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt dat corruptie nog steeds wijdverspreid is in Servië, kan hieruit niet afgeleid worden dat de Servische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen. Zo blijkt uit de in het administratief dossier vervatte informatie dat, zo de Servische politie haar werk niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventuele machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen. Ook uit verzoekers eigen verklaringen blijkt overigens dat de politie in Servië wel degelijk optreedt tegen criminele personen en bendes en zelfs dat er in geval van corruptie of wangedrag bij politie- of justitiediensten adequaat wordt opgetreden door de Servische autoriteiten (gehoor 24 oktober 2016, 10, 14, 19-20).”*

Een loutere verwijzing naar (algemene informatie omtrent) o.a. corruptie en de mensenrechtensituatie in Servië volstaat bovendien niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of hem haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, gelet ook op de vaststellingen in de bestreden beslissing welke niet worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoekende partij herhaalt voorts dat zij vroeger politiek actief was tegen Milosevic en deelnam aan betogingen die uit de hand liepen, zonder echter concrete en valabele gegevens bij te brengen die vermogen afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande: *“Voor wat betreft uw verklaring dat uw problemen gelinkt zouden zijn aan uw politieke activiteiten voor Otpor! in 1999 en 2000, is het vooreerst hoogst opmerkelijk dat u dit verband op geen enkel moment legde in uw eerste asielprocedure. U repte toen met geen woord over uw politieke activiteiten. Hoe dan ook verklaarde u na de val van Milošević in oktober 2000 geen verdere politieke activiteiten te hebben ontplooid (CGVS 2e AA, p. 8). In de jaren 1999 en 2000 werd u weliswaar enkele keren ondervraagd en bij één gelegenheid geslagen en geschopt. Nadien ondervond u echter nooit moeilijkheden met de Servische autoriteiten. Een veroordeling wegens een verkeersovertreding niet te nagesproken, verscheen u nooit voor de rechter in Servië (CGVS 2e AA, p. 6). U verwees naar uw vriend M.(...) wiens rechtszaak nog steeds niet voorbij zou zijn maar bracht geen concrete elementen naar voren om deze bewering te staven. U baseerde zich hiervoor enkel op uitspraken van hemzelf en van mensen uit zijn omgeving (CGVS 2e AA, p. 8). U verklaarde verder dat*

er recent een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd. Niet alleen legde u hiervan geen begin van bewijs neer, uw verklaringen hierover schieten ook tekort. Zo had u geen enkel idee van welk misdrijf u beschuldigd wordt of waarom u gezocht wordt door de Servische autoriteiten. U vermoedde dat de autoriteiten zelf iets uitgevonden hebben. Meer kon u hierover niet zeggen (CGVS 2e AA, p. 5). Aldus hebt u geenszins aannemelijk gemaakt dat uw huidige problemen met uw schuldeisers verband zouden houden met uw activiteiten voor Otpor! in 1999 en 2000. Het loutere feit dat huidig president Vucic een oudgediende is uit het Milošević-tijdperk volstaat geenszins om een dergelijk verband te leggen. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat politieagenten bij het afsluiten van de elektriciteit van uw ouders in januari 2017 ermee gedreigd zouden hebben u te doen boeten voor uw schulden, waarbij zij verwezen naar uw politieke activiteiten in het verleden (CGVS 2e AA, p. 4-5). Ook uw verklaringen dat u in het post-Milošević-tijdperk bij gebrek aan politieke affiliatie geen werk vond, en als u toch werk vond als eerste ontslagen werd (CGVS 2e AA, p. 8-9), kunnen geenszins weerhouden worden. Vooreerst moet ook hier opgemerkt worden dat u hiervan in het kader van uw eerste asielaanvraag geen enkele melding maakte. Bovendien verklaarde u in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u van eind 1999 tot eind 2005 als monteur voor de firma 'Elektro Istok' werkte. Nadien had u nooit langdurig dezelfde job maar voerde u allerlei klusjes uit en werkte u als helper in de bouw, en dit tot mei 2016 (CGVS, 1ste AA, p. 5-6). Er kan bijgevolg niet geconcludeerd worden dat hier sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming." Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen vormt geen dienstig verweer en is geenszins van aard om deze vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het beknopt herhalen van haar relaas en het formuleren van de algemene opmerking dat zij het beweerde arrestatiebevel dat tegen haar zou zijn afgevaardigd niet kan krijgen, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 11 oktober 2017 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

Aan het verzoek tot horen van 20 oktober 2017 werd een medisch attest gevoegd, dat betrekking heeft op een aanvraag 9ter. Ter terechtzitting geeft verzoekende partij geen verdere uitleg hieromtrent.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS